

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 18 lipca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de première instance de Bruxelles — Belgia) — Eurofit SA przeciwko Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

(Sprawa C-99/12) ⁽¹⁾

(Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rolnictwo — Wspólna organizacja rynków — Rozporządzenie (EWG) nr 3665/87 — Refundacje wywozowe — Oszustwo dotyczące towaru przeznaczonego do wywozu — Obowiązek zwrotu przez eksportera — Nieprzekazanie przez właściwe władze informacji dotyczących wiarygodności kontrahenta podejrzanego o oszustwo — Siła wyższa — Brak)

(2013/C 260/20)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de première instance de Bruxelles

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Eurofit SA

Strona pozwana: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal de première instance de Bruxelles — Wykładnia przepisów rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3665/87 z dnia 27 listopada 1987 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych (Dz.U. L 351, s. 1) — Obowiązek zwrotu przez eksportera otrzymanych refundacji w razie zmiany miejsca przeznaczenia towarów — Nieudzielenie przez właściwe organy informacji, o które wnioskował eksporter lub udzielenie informacji niezgodnych z prawdą stanowiące siłę wyższą w rozumieniu rozporządzenia

Sentencja

Niepoinformowanie eksportera przez właściwe władze celne o zagrożeniu popełnienia oszustwa przez jego kontrahenta nie stanowi przypadku siły wyższej w rozumieniu przepisów rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3665/87 z dnia 27 listopada 1987 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2945/94 z dnia 2 grudnia 1994 r., a w szczególności art. 11 ust. 1 akapit trzeci tiret pierwsze tego rozporządzenia. O ile takie niepoinformowanie może stanowić przypadek wyjątkowy w rozumieniu art. 11 ust. 1 akapit trzeci tiret drugie rozporządzenia nr 3665/87, zmienionego rozporządzeniem nr 2945/94, o tyle nie może ono jednak zwalniać tego eksportera z jego obowiązku zwrotu refundacji wywozowych otrzymanych nienależnie, gdyż jest on zwolniony jedynie z zapłaty kar należnych na podstawie tego artykułu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 138 z 12.5.2012

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 18 lipca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd Płowdiw — Bułgaria) — AES-3C MARITZA EAST 1 EOOD przeciwko Direktor na Direkcija „Obzhalwane i uprawnlenie na izpylnenieto” pri Centralno uprawnlenie na Nacionalnata agencija za prichodite

(Sprawa C-124/12) ⁽¹⁾

(Podatek od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 168 lit. a) i art. 176 — Prawo do odliczenia — Wydatki związane z nabyciem towarów i świadczeniem usług przeznaczonych dla pracowników — Pracownicy udostępnieni podatnikowi, który żąda odliczenia, lecz zatrudnieni przez innego podatnika)

(2013/C 260/21)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd Płowdiw

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: AES-3C MARITZA EAST 1 EOOD

Strona pozwana: Direktor na Direkcija „Obzhalwane i uprawnlenie na izpylnenieto” pri Centralno uprawnlenie na Nacionalnata agencija za prichodite

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Administratiwen syd Płowdiw — Wykładnia art. 168 lit. a), art. 176 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Zakres zastosowania — Ograniczenie prawa do odliczenia podatku naliczonego — Spółka nieposiadająca własnego personelu, lecz najmująca pracowników w pełnym wymiarze czasu pracy na podstawie umowy o udostępnienie personelu zatrudnionego w innej spółce — Odmowa uznania prawa spółki do odliczenia podatku VAT w związku z nabyciem usług przewozu, ubrań roboczych i wyposażenia ochronnego pracowników, a także w związku z kosztami delegacji pracowników ze względu na to, że usługi są świadczone nieodpłatnie na rzecz osób fizycznych, które pracują dla spółki nie będąc w niej zatrudnionymi

Sentencja

1) Artykuł 168 lit. a) i art. 176 akapit drugi dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym, na podstawie których podatnik, który ponosi koszty związane z usługami przewozu, ubraniem roboczym, wyposażeniem ochronnym oraz delegacjami osób wykonujących pracę na jego rzecz, nie posiada prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej związanego z tymi kosztami z tego względu, że owe osoby zostały mu udostępnione przez inny podmiot i w związku z tym nie mogą być